

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti povinnému **J. Č.**, bytom L., o **vymoženie 22,17 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7 Er 604/2007, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. januára 2013 sp. zn. 5 CoE 13/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 30. januára 2007 sp. zn. SR 0348/07 Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 21. decembra 2012 č. k. 16 Er 1251/2007 - 43 Okresný súd Galanta exekúciu zastavil. V odôvodnení uviedol, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávnenu a povinným, ktorá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V zmluve chýba údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Oprávnená maľ vopred pripravené VPPÚ, teda povinný nemohol obsah zmluvy nijakým spôsobom meniť. V zmluve boli neprijateľné zmluvné podmienky, preto rozhodcovský rozsudok nebolo možné považovať za spôsobilý exekučný titul.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 19. marca 2014 sp. zn. 24 CoE 271/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení vyslovil súhlas s názorom súdu prvého stupňa, že zmluvné dojednanie v časti zmluvných sankcií je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Odvolací súd konštatoval, že rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom, keďže rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je od počiatku neplatná (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Napokon odvolací súd uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov prerušenia konania podľa osobitného zákona ani nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor

EÚ, preto s poukazom na uvedené odvolací súd návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2014, sp. zn. 24 CoE 271/2013 podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.). Podľa jej názoru napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), spočíva na zlej interpretácii § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O. s. p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 ECdo 5/2014, 7 CoE 3/2014, 7 ECdo 11/2014, 7 CoE 6/2014, 7 ECdo 19/2014, 7 CoE 12/2014, 7 ECdo 23/2014, 7 CoE 13/2014, 7 ECdo 25/2014, 7 CoE 15/2014, 7 ECdo 57/2014, 7 CoE 34/2014, 7 ECdo 77/2014, 7 CoE 43/2014, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 85/2014, 7 CoE 46/2014, 7 ECdo 103/2014, 7 CoE 61/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 7 ECdo 227/2014, 7 CoE 151/2014, 7 ECdo 261/2014, 7 CoE 164/2014, 7 ECdo 267/2014, 7 CoE 169/2014, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 58/2013, 2 CoE 59/2013, 2 ECdo 68/2013, 2 CoE 65/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 248/2014, 2 CoE 164/2014, 2 ECdo 234/2014, 2 CoE 156/2014,

1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 1 ECdo 227/2013, 1 CoE 100/2013, 3 ECdo 75/2013, 3 CoE 49/2013, 4 ECdo 74/2013, 4 CoE 70/2013 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 27/2013, 5 CoE 32/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014,

8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. októbra 2015

JUDr. Mária Š r a m k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová